1e Jaargang, nummer 3, 12 september 2025

CALVINATOR

Blad voor kerkgeschiedenis, rond de RV-Bijbel. Uitgave : Visseristische School i.s.m. ICS, Instituut voor Calvinistische Studiën

In dit nummer : Het evangelie van Calvijn III, Bespreking van het boek Vissen, Korte bespreking De Saambinder 1964, De wereld van de RV-bijbel, Verkochte zielen, Hoe komen wij in het beloofde land ?, De val van de mens, en In het Woord uw enige schuilplaats

---

HET EVANGELIE VAN CALVIJN III

De voorhangsels moeten verscheurd worden. Calvijn wees er in zijn bespreking van Lukas 8 en Markus 5 over de Gerasenen dat zij meer jammerden over het verlies der zwijnen dan dat ze bezig waren hun leven in orde te krijgen met God. Ze wilden er niets mee te maken hebben. De man die bevrijd was echter wilde Jezus volgen, maar Jezus liet dat niet toe.

Nu, de Geraseense kerk wil het vlees niet verliezen, en weert de vleesdoder, maar zij willen wel Jezus in naam volgen. Dat staat de Heere niet toe, want het gaat niet om Jezus op zich, maar om het Woord. ‘Raak mij niet aan,’ zei Jezus eens. Het gaat niet om de persoon, maar om het principe, en dat willen ze niet. Selectief gaan ze met God om : ‘dit wel, maar dat niet.’

‘Volg mij niet, maar predik het Woord,’ had Jezus gezegd. Hij wilde niet dat mensen een afgod van hem zouden maken. Ze willen Jezus, maar niet als vleesdoder, niet als degene die het vlees ontmaskert en wijst op de donkere bruid, het onder ogen komen van de grootte van de zonde. De Geraseense kerk is dus nauwverbonden aan de Laodiceaanse kerk.

De Geraseense kerk aanbidt het gouden zwijn. Ze willen niet beledigd worden in hun dienst tot de zonde. Ze willen geen ruwe, kruisdragende Jezus waaraan elk vlees gedood wordt. Wel willen ze een varkenslievende Jezus om te volgen, in plaats van het Woord. Ze willen niet zelf opgroeien. Ze willen geleid worden door het vlees. Lekker makkelijk. Zo’n Jezus predikte Calvijn niet. Hij waarschuwde ertegen. Het was een Jezus van vormendienst. Alhoewel Calvijn sprak over de verborgen godheid van Jezus waarschuwde hij tegen afgoderij omtrend een goedkope Jezus die mensen zich voor de sier hadden ingekocht. Voor hem was dit een heilloze en doodlopende weg. Hij wees bovenal op het aanbidden van de oordelen des Heeren, opdat de zonden van de mens daadwerkelijk aangepakt zouden worden.

Hoe dan ook behoren wij als ballingen het pad van het kruis te begaan, de smalle weg. Calvijn stelt dat als de Heere ons jammeren vergroot, dan is dat om onze lijdzaamheid te oefenen, en om verborgen zwakheid te openbaren. (Verkl. Matth. 8)

Calvijn wees erop dat er bij de Gerasenen ook een meer was wat zo ongezond was dat haar en klauwen ervan uitvielen, als de beesten het dronken. We kunnen stellen dat het een beeld is van hoe de Geraseense kerk is. Zij hebben geen haar op de tanden, hebben geen geestelijke wapenrusting. Jezus kwam niet om vrede te brenging maar scheuring van het vlees. Daar willen zij niets van weten. Zij hebben van het giftige water van het meer van de Gadareren gedronken, zoals Calvijn dit meer noemde. In het meer van Gadara stortten zich ook de zwijnen.

Zij die geloof boven alles hebben staan en de zaak van zonde-ontmaskering en zonde-doding verachten hebben geen houvast in de leer van Calvijn, want Calvijn stelt dat het geloof nooit een honderdste deel van de goedheid van God kan omvatten. (Verkl. Markus 5:36)

Men moet oppassen dwaas en redeloos de heiligen na te volgen, stelt Calvijn, want het wordt al snel na-apen. Calvijn wijst hierbij weer op zijn afstemmingsleer. Het gaat niet om de navolging, maar om de afstemming, het geleid worden door God. Calvijn waarschuwt dat het zogenaamde geloof vaak niets anders is dan lichtzinnig bijgeloof. (Verkl. Matth. 9:20)

Calvijn heeft het niet zo op navolging. Hij stelt dat het verkeerd is om een ieder zonder onderscheid aan dezelfde leefregel te binden, vanwege dat iedereen anders is, en elke situatie, ook met het oog op de zwakkeren die veel minder draagkracht hebben. (Verkl. Matth. 9:16)

BESPREKING VAN HET BOEK VISSEN

Thema : het taalprobleem

De hogere wereld probeert met ons te communiceren, maar stuit op de

taalobstakels van deze wereld.
Wij moeten daarom intens deelhebben in deze strijd.

Vroeger had ik veel nachtmerries als kind. De andere wereld trok aan mij, want in wat voor wereld was ik terecht gekomen ?

In deze wereld hebben we te maken met een krankzinnig monster wat niet wil nadenken, alleen zingen. Het is de wereld van het vlees. Men is liederlijk, en de ware, nodige bestanddelen ontbreken vaak. Het is een gulzig beest. Het is geen godszucht maar genotszucht, en alles draait maar om geld en uiterlijke vormen. Alles is versimpeld tot één taal : de eenkennige, eenzijdige taal van het vlees.

Het geestelijke werkt met veranderlijke voorbeelden, maar het vleselijke werkt met vaststaande letterlijkheden, stelt het boek Vissen. Het werd tot een taaltirannie. Hierin heeft het vlees zich verstopt. Het vlees werd tot een institutie hier op deze aarde buiten het paradijs. Vandaar het belang van het studie verbond. De mens moet terug naar de wildernis om op zoek te gaan naar het verloren paradijs. We moeten werken met het kleine beetje wat we hebben. Daarin gaat het gebeuren. Dat is ons zaad. Zo moeten we een boot bouwen tot het beloofde land. We moeten de waarde gaan inzien van dat wat we nog hebben en het niet verspillen. Er is geen rechtsstreekse weg. Dieper in de tent, dieper in de aarde, dieper in het lichaam zijn de middelen die we nodig hebben. Het boek laat hierin de strijd met taal zien. Men moet tot de diepte van het mechanisme van taal gaan, want alles is verdraaid. De mens moet zo eerst zelf stoppen een taaltiran te zijn. De mens is taaltiran, de hemel is zeer anders. Het boek stelt dat het hemelse een cyclische en bewegende taal is als de wateren van de hemelse zee en rivier. Deze wateren moet de mens doorgronden en oversteken. De boot is hierin de innerlijke baarmoeder.

KORTE BESPREKING DE SAAMBINDER 1964

In 1964 was L. Rijksen nog steeds hoofdredacteur van de Saambinder, vanaf 1950. Bij zijn dood in 1969 zou K. de Gier het overnemen tot 1985.

In 1964 stelde L. Rijksen dat men tot sportverafgoding was verworden en van allerlei loos vermaak. Hij waarschuwde tegen het steeds verschrikkelijker uitleven van de zonde in de wereld. Er was grote angst in de gereformeerde gemeente vanwege de opkomst van de televisie. De wereld zou hen daardoor kunnen meesleuren in de zonde. Ze waren daardoor dus, terecht, uiterst voorzichtig.

Hij wijst erop dat ook in de gemeente het gevaar ligt van het verdoezelen van de doodstaat van de mensen en van de totale onmacht ten goede. Zo onstaat er een ijdele Jezus-roem, omdat ze buiten het zonde-probleem zijn gaan handelen, stelde L. Rijksen. Zo wordt men tot een geloofsopdringer. (31/12)

DE WERELD VAN DE RV-BIJBEL

Het is van belang dat de religies vanuit een veel groter kader worden bekeken, want de talen zijn steeds meer losgeraakt van de originele betekenissen door drankmisbruik, machtsmisbruik, drugsmisbruik en selectieve ongeletterdheid wat daarvan het gevolg was. Men heeft talen in hun expansiedrift en taxidermiedrift lopen steriliseren tot een exclusief en xenofobisch klinisch geheel. Dat is ook in de kerken gebeurd. Wat vandaag de dag allemaal voor gereformeerd doorgaat heeft vaak niet veel meer te maken met het oorspronkelijke en daadwerkelijke gereformeerde zoals het zowel rekkelijk als precies werd gepredikt in de Nederduits gereformeerde moederkerk van het tweede deel van de jaren 1500 tijdens de vluchtjaren. Men was op de vlucht voor het bewind van Alva. Vanuit Duitsland begonnen deze vluchtelingenkerken, deze noodkerken, op te bloeien, en uiteindelijk konden zij terug naar Nederland, waar het toen de moederkerk was. Willem van Oranje zorgde ervoor als vader der Nederlanden dat er een goede balans was tussen rekkelijk en precies, dat het niet tot extremisme verviel. Daarom was hij een brugfunctie.

Herdefinitie van de religies is dus van belang, wat een strijd is met herinneringen, zoals beschreven in het boek Rivieren, en een strijd met taal, zoals beschreven in het boek Vissen van de nieuwe bijbel.

Abraham en Sara zijn oerbronnen van het jodendom, het christendom en de islam. Deze religies lopen parallel aan elkaar en vullen elkaar aan, maar het kan al snel extreem worden vanwege letterlijkheidszucht en nationalisme, wat een hoge graad is van dienst aan de mammon, oftewel materialisme. Dat is het vlees van de mens wat de mens eerst moet overwinnen. De mens moet het oude afleggen en het nieuwe aandoen. Vaak is het juist andersom dat de mens het oude moet aandoen en het nieuwe moet afdoen, omdat mensen dingen hebben omgedraaid, en teveel van het oude hebben weggegooid en alles hebben gemoderniseerd ten koste van het oorspronkelijke. Daarom moet de mens terug tot de oervormen.

In het oorspronkelijke Israelitisch taalgebruik waren er alleen medeklinkers en nog geen klinkers. Vandaar dat de nieuwe bijbel erop wijst dat Sara ook Suri kan zijn, en we kunnen die lijn doortrekken tot de Sharia, de islamitische wet. De Koran geeft heel duidelijk aan dat de Koran een symbolisch boek is met obscure

tekenen die alleen door de Heere en de uitverkorenen verstaan kunnen worden, dus niet zomaar door een Jan, Piet of Klaas. Men moet dus veel voorzichtiger worden met het interpreteren van deze boeken. Inzicht in de Sharia is van belang, en zij is een vrouw. In de nieuwe bijbel is de vrouw een beeld van herinnering en herkenning. Het zijn geen daadwerkelijke vrouwen, maar krachtige principes. Men heeft alles op de aarde door gebrek aan kennis en door ongeletterdheid en allerlei overmatige jachtszucht, bezitszucht, controlezucht en heerszucht lopen overpersonificeren, overobjectificeren en overcompenseren.

Men is niet tot de diepte gegaan. Men heeft het afgekapt, en daarom onstond de gruwel die tegen de geboden des Heeren streed, en die vandaag de dag zelfs in de moderne kerken troont. Per kerk en persoon kan dat natuurlijk verschillen. We hebben het over hogere en lagere systemen die op elkaar inwerken. Dit moet men zien te herkennen, en hier bovenuit stijgen, wat de opname is waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dit moet gebeuren, dit kon niet tegengehouden worden. Dit was een hemels natuurverschijnsel, want alles was vastgelopen.

Er moet een herstel vandaag de dag komen van Torah en Sharia, en het moet op diepte geschat worden, en men moet komen tot de missing links, anders is het een schip van verderf.

Laat u onderwijzen. Houd er geen reserves meer op na. Deze wereld moet veranderen, en dat begint in uzelf. Deze wereld moet tot inzicht komen, en die beloften zijn ons ook gegeven in het boek Daniël. Deze tijden staan te dringen, maar de mens is ver, ver weg. Hoe kan de mens dit overbruggen ? Daarover spreekt de nieuwe bijbel.

De nieuwe bijbel zette de oergeschiedenis die vergeten en verloren was geraakt in een nieuw kader. Dit kwam door theofanische openbaring. Het is een dichterlijke en alternatieve bijbel, zoals voorspelt in het boek Openbaring, en ook in het boek Daniel van de oude bijbel. Er zou nog een nieuwe bijbel komen. Dat was hard nodig want destijds was de mensheid nog niet klaar, en konden een heleboel dingen niet gezegd worden. Dat liet Yeshua ook aan zijn discipelen weten. Men moest nog tot de volle waarheid komen. Ze waren er nog niet. Het boek was verzegeld, en het moest verzegeld blijven tot de eindtijd. De witte steen van openbaring, van het nieuwe boek, is alleen voor de overwinnaars over het vlees, oftewel zij die het vlees herkennen, die daadwerkelijk het beeld van de hemelse vrouw hebben begrepen. Dat is een ontwaking. Zij komen uit een grote verdrukking en hebben het beest en zijn gezanten overwonnen, oftewel het ego afgelegd.

De patriarchie in de kerken is door ongeletterdheid geworden tot een groot misverstand. Door het vele wegkappen van eerdere principes en inzichten tijdens de grote uitzuiveringen en inquisities door de katholieke kerk had men geen zicht meer op man en vrouw, en werden zij beiden tot een gruwel. Hierop bouwde zich een parasitair wereldrijk. De mens was volledig verkocht in een slavensysteem, wat de nieuwe bijbel uitvoerig beschrijft. In de oude bijbel is Bilha een slavin, maar in de nieuwe bijbel is Bilha een amazone, een beteugeling van het ego, als een rijder op een beest, wat ook de betekenis is van Filippi.

Zij is de totale dood en plotselinge dood van het ego, en zij betekent ‘in God’ in het Aramees, en is zo een sleutelpersonage in de nieuwe bijbel, om door het afleggen van het ego, er een plotselinge en harde dood aan te sterven, als een Damascus, in God te kunnen wandelen, opdat het vlees God niet meer in de weg staat. Bilha is een dieper principe in Jakob’s shamanistische tocht door de onderwereld, en ook van Ruben, waartoe zij ontwaken, wat ook toegepast kan worden op andere oude profeten.

Men maakt in de nieuwe bedeling van Bilha dus een overgang van personen tot principes. Personen worden tot archetypes en symbolen, zodat de mens ze niet meer overmatig en overmoedig kan verafgoden, want dat zou karaktermoord zijn, wat ze in principe ook met Jezus hebben gedaan, dat ze het hebben losgesneden van de daadwerkelijke Orions-Afrikaanse en Egypto-judeo achtergronden waaruit het principe voortkwam en waardoor het werd beschreven. Voor de bedriegelijke markt kapte men het los van context en nuance, en zo werd het strict metaforische kader vernietigd. De nieuwe bijbel geeft een antwoord op hoe dat precies in zijn werk is gegaan aan de hand van uitvoerige geschiedschrijving van het oer en omliggende zaken die men destijds had weggekapt omdat men bang was dat hun product anders niet zou verkopen.

Bilha is in de nieuwe bijbel het terugkeren tot de tent van God, het in-God principe, waarin men het zondigen en afdwalen afleert. Dit principe werkte diep door in de ziel van Jakob en ook in de ziel van Ruben en de andere oude profeten. Men kan zo komen tot de nieuwe bedeling waarin het principe ver verheven is boven het persoonlijke, en het persoonlijke alleen daadwerkelijk grond kan krijgen en tot volle wasdom kan komen in het principe. Hierdoor wordt de persoonlijkheid dus besneden en gecorrigeerd. Bilha is hiertoe in de nieuwe bijbel dus een concept, als een archetype van bewustzijn.

Men moet dit prisma ontvangen en zich toeeigenen, want de nieuwe bijbel bespreekt gevaarlijke vijanden op het pad die niet rechtstreeks benaderd en bestreden kunnen worden. Niks werkt rechtstreeks in de nieuwe bijbel, wat dus gebaseerd is op het kantiaans-hegeliaans principe van de jaren 1700 en 1800. Dat

is absolute basis voor de nieuwe bijbel, zonder hetgeen de nieuwe bijbel nooit zou hebben kunnen bestaan. De nieuwe bijbel zou dus ook gezien kunnen worden als de herleving van het kantiaans-hegeliaans fundament, maar dan in Nederduits-gereformeerd kader, en zeker besnijdt zij ook dit fundament.

Op basis van de nieuwe bijbel groeit Bilha uit tot een innerlijke leidsraad en richtsnoer die herhaaldelijk terugkomt en aan de poorten staat van nieuwe hoofdstukken en bedelingen binnen de filosofisch-theologische literatuur. Zij zorgt er door de filosofie voor dat de theologie niet extreem wordt, niet overmoedig en overmatig, en door de theologie zorgt zij dat de filosofie niet van haar pad afwijkt. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook niet zomaar menselijke filosofie hanteert, maar de hemelse filosofie, de natuurrede. Dit komt neer op een verbinding tussen het woord Alah, god, en Mlh, rede. (Ewa 18:8)

Voor het begrijpen van de islam is het dus van belang om het te plaatsen in het kader van de filosofie, van de hemelse rede, en ontkomen we ook niet aan het verschijnsel van de etymologie. Dit is een gevecht met taal, en hierin moeten we aardse oorlogen ontwijken, want zij zijn ondoordacht. Wij hebben geen strijd te voeren tegen vlees en bloed. Alleen leergierigheid kan de mens door het aardse mijnenveld heenbrengen. Deze leergierigheid is filosofisch-theologisch en kantiaans-hegeliaans, en zal zo zichzelf besnijden. Hierin is de geestelijke lens van Bilha onmisbaar. Het moeder idee op aarde moet volkomen hersteld worden. Er moet besef komen over wat zij is en wat zij niet is, en ook alle moederbeelden moeten besneden worden. Dit zijn de zogeheten amazone oorlogen waar de nieuwe bijbel en ook de achtergrondgeschriften over spreken.

VERKOCHTE ZIELEN

Het is een complete ramp in het westerse christendom.
Ze hebben de Heilige Geest boven de hemelse Vreze gezet, boven de vreze des Heeren.
Ze hebben genade en uitverkiezing ook gezet boven de hemelse Vreze.
En dat terwijl de rv bijbel stelt dat voorzichtigheid (oftewel de vreze des heeren, de volledige toetswetenschap) de moeder van de waarheid is.

Het westerse christendom is vol met naamverering.
Ze willen genoemd worden.
Het gaat juist om het niet genoemd willen worden,
niet de weg omhoog, maar de weg naar beneden.

Men heeft verwend gehoor gekregen.
Men wil niet horen over het dragen van wond, snee en breuk.
Men wil snelle zelfverheffing door theologisch gesjoemel,
wat door vagebonden wordt verkocht.

Het is een complete ramp.
Blaas op de bazuin. Wacht op de wachttoren.
Strijdt de goede strijd,
en bouw de nederzetting van de wilde jongens in de wildernis.

Het westerse christendom heeft de Heilige Geest, de Trooster,
boven de Heilige Tucht geplaatst, boven Vrouwe Armoe,
boven het hongerpad en het wildernispad, boven de smalle weg.
Ze hebben de Heilige Geest overmatig gepersonificeerd tot
een afgod, tot persoonsverheerlijking en naamsverering.

Er is geen heilige geestelijkheid zonder de pin door het vlees,
zonder de besnijdenis. Men is afgedwaald in een romantisch christendom van schijnwedergeboorte.
Het wordt goed verkocht door vagebonden. Men deelt kronen en tronen
uit aan de hongerigen naar macht.

Men verkoopt hun ziel aan schijngerechtigheid die het vlees zal sparen.

Het is magische zelfverheffing in de moderne kerken van het westerse christendom, allemaal vormen van new age, die
niet veel meer met het smalle pad door de enge poort te maken hebben.

Daarom moeten we gaan tot Bilha's tent.
We kunnen daar alleen komen in verbrokenheid.
Ze is daar niet om te troosten, maar om te snijden,
niet om te vermaken, maar te doen vrezen.

HOE KOMEN WIJ IN HET BELOOFDE LAND ?

Dat is een zeer belangrijke vraag.
Als u om u heenkijkt mag het duidelijk zijn dat het nog niet het beloofde land is. We zijn nog op doortocht.

Als eerste moeten we de stad van het vlees verlaten, deel hebben aan de uittocht, de wildernis in, om op zoek te gaan naar de tranenrivier waarin wij de grootte van de zonde onder ogen komen en daar intens bedroefd over zijn. Hierlangs, langs deze rivier, zijn de grotten en holen met de hemelse inscripties, als leerschool. Op dit leerpad mogen we tot de werktuigen komen. Een essentieel werktuig is het gezuiverde oor, de luistergelofte. Het is niet slechts om het luisteren, maar ook om het verwerken en leren, dus niet slechts kennis verwerven, maar kennis integreren en toepassen, om zo ook deze kennis te worden, opdat we loskomen van valse, aardse kennis. Het is een pad

van geestelijke strijd en oefening. Geestelijke worsteling. We leren niet slechts de dualiteiten en de tegenstellingen, maar ook de verdiepende bevinding.

Even in het kort :

1. uittocht uit de stad van het vlees
2. de wildernis
3. de tranenrivier
4. de werktuigen

Bouw jezelf op, maak jezelf. Het gaat alleen door hard werk aan jezelf. Het komt je niet aanwaaien. Al het luie vlees moet afsterven. Volg de tranenrivier door de leerscholen tot de werkplaatsen met de werktuigen. Dat zijn ook leertuigen. De werktuigen moet je leren ontvangen en leren bedienen. Je moet ze winnen in de strijd, en ze vervolgens oefenen en ontwikkelen. Ook de werktuigen moet je zelf maken. Telkens weer mag je op je pad onderdelen hiervan vinden. Die liggen niet voor het oprapen. Het is hard werk. Harde strijd. In dit proces mag je het eeuwige woord ontvangen, als nieuwe boekrollen die ontzegeld mogen worden. Alleen zo kom je tot het beloofde land. Het is cyclische zuivering, want je merkt telkens dat je weer naar het begin wordt teruggezogen, en dat is met een bedoeling. Je moet de cyclus leren en zo tot verdieping komen.

De cyclische wet is een belangrijke wet in de nieuwe bijbel. Het is niet lineair. Het geeft aandacht aan het geheel. Het geeft feedback. Zo vindt je je weg diep onder de stad, dieper ondergronds, om zo daadwerkelijk deel te hebben aan de uittocht, de grote exodus. Zo vindt je uiteindelijk het touw over de muur, waar het boek Vissen over spreekt. Het is dus niet iets geografisch, maar iets innerlijks en transparadijselijk. We mogen hiervoor komen tot het geestelijke kompas.

Uiteindelijk gaat het niet om het betreden van het beloofde land, maar het ontzegelen van het beloofde land. We komen alleen binnen door de hemelse baarmoeder. Wij moeten werken aan onze relatie met onze hemelse moeder. We leven niet zomaar in het beloofde land, maar door het beloofde land, door circulatie. We moeten van verdichting komen tot fluistering. We mogen tot de hemelse hersenspinsels komen.

Fluistering betekent de verinnerlijking van het gehoor. Onze oren moeten doorboord worden. Elke verwendheid en gewendheid in het vlees moet afsterven. Zo kunnen herinnering en verlies zich gaan mengen, tot de diepere oerherinnering, de oerdroomherinnering. Dat is de enige reden waarom we zoveel hebben moeten verliezen. Zo werden we teruggenomen tot de dieptes, tot dat wat achter alles verborgen lag, vergeten. Diep in de rivier van de vergetelheid vinden we het terug. Dat wat buiten is sterft, opdat dat wat van binnen is wordt gevonden. Zo werkt dat, als een hemels werktuig. Van horen tot oerherinnering. Zo komen we ergens, niet door letterlijk ergens naartoe te gaan. Helaas voor de vleselijken is het dus niet iets geografisch. Je kunt het niet even met de trein bezoeken. Er is alleen waarheid in de fluistering, niet in de verdichting. Daarom moeten we de breuk en de snede eren, en de wond, want het is ergens goed voor. Het zijn werktuigen van de diepte. Vijanden kussen overvloedig, opdat je verdicht, vastgroeit, en zij jou als slaaf kunnen gebruiken. Dat is waarom ze je overmatig verwennen. Ze hebben een verborgen agenda. Jij bent er om hun ego te spekken, om hun dromen waar te maken. Zo kopen ze je om.

Eerst moeten we ontledigen. Daarom hebben we lekken.
Het is om ons te beschermen tegen overhitte.
De mens zoekt tekenen, maar we moeten leren luisteren naar het stille en verborgen fluisteren van de hemelse natuur.
Die komen alleen in verbrokenheid.
De hemelse zeeën komen om te verzwelgen, en tot de dieptes te sleuren, tot de fluisterende waarheid. Dat is wat de ontzegeling van de zeeën is waardoor het oude woord niet meer is, maar was verdiept. (Buli 10) Dit gebeurt door de onderstromen. Er zijn veel diepere visnetten dan de visnetten van de stad. Die vissen er maar wat op los aan de oppervlaktes. Het heeft geen diepte, geen betekenis, en is allemaal verdicht en verletterlijkt. Vis en vlees op de tafel om nog meer verdicht te raken, de oogsten van het vlees. Ze zijn helemaal vastgegroeid in de stad, tot muren geworden. Ze komen niet meer verder. Alleen de fluistering helpt je verder, de fluisterwet in de nieuwe bijbel, wat ook een werktuig en leertuig is. Het vleselijke zaad moet zo ontkent worden. Het naamdragerschap moet afgelegd worden, alle zaaddrift en zaadzucht.

Dit is wat de fluisterwet is : het breken van woorden, opdat de onderstromen, het diepere woord, opkomt. De hemelse fluisteraars zijn opgenomen en ingeleid tot het verborgen woord. Ze verzamelen fluistergebeden uit het schuim van de branding. Ze hebben de visserstekens leren kennen. Vis datgene op wat verloren is geraakt, uit de rivier der vergetelheid, uit de tranenrivier. Leer van de tekens in de holen en grotten langs deze rivieren, en laat je leiden tot de open zee, op zo tot het beloofde eiland te gaan. Zoveel werktuigen hiervoor liggen er voor de mens klaar.

De stilte is als een kom vol oergeheugen en droomgeheugen, die ons leidt tot de verloren oerwerktuigen van het beloofde land. Laat de zee en het zout je hoofd reinigen, en je hart, om tot botgeheugen te komen, je daadwerkelijke structuur. Van alle oertijden ligt het opgeslagen. In je bot. Leer verder te kijken dan slechts je hoofd en je hart. Beiden zijn zo bedriegelijk. Keer weder tot het

leerverbond, het opslagverbond, in het bot. Kom tot de beenderen en wek ze tot leven. Dan kan ook je hart weer opleven, en kan je hoofd richting krijgen.

De fluisterwet is de afstemmingswet. Je stemt je af op de hemel, niet meer op het vlees. De hemel leidt langs ondoorgrondelijke wegen. Je komt zo los van willekeur, van het loslippige en roekeloze. De fluisterwet is je kompas, en je schild. Daarin ligt het beloofde land besloten, in de werktuigen, dus het is niet iets geografisch, maar een levensstijl.

Richt je niet op de letterlijke stem, maar op de stenen. Daarin liggen de boodschappen van de hemel opgeslagen. Het is niet zomaar in je hart, maar in je botten. Daar zijn de hemelse oerstenen. Dat zijn de ware bouwstenen van ons leven. Dat is het terugkeren tot de leerschool van het leven. Stemmen misleiden, maar stenen onderrichten. Je bent niet zomaar om te luisteren, maar om te leren, om op te slaan, terug te keren tot het oergeheugen en droomgeheugen. Hierin dient de stilte te spreken, meer dan wat dan ook.

Nu heb ik je een map gegeven tot het beloofde land. Er is nog veel meer te vertellen. Ga je hieraan werken ? Kunnen we erop rekenen dat we je in het beloofde land zien ? Je wordt misschien meegenomen, maar je wordt verder niet gedwongen. Het is geen bevel, maar een fluistering. Het is een roeping. Wie zal antwoorden ? Het moet van twee kanten komen. De mens wordt meegesleurd met de stromingen van het woord, maar uiteindelijk moet de mens zelf kiezen om op het eiland te gaan. Sommigen kiezen ervoor om zeeschuim te worden, of een zoutpillaar. Wat doe jij ? Niks is gedwongen. Er is geen leven in het dwingen. Maar de hemelse kennis is overal en zal de mens innemen. Zo zal de mens niet meer tot een bedreiging zijn. Maak je klaar voor de zondvloed, de ontzegeling van de zeeën, ter openbaring van de hemelse eeuwigheden. De mens wordt niet gedwongen, maar wel verdrongen. De mens had namelijk de plaats ingenomen van de zeeën, maar nu zijn hun schepen zinkende. De eilanden roepen, maar wie luistert ?

DE VAL VAN DE MENS

We lezen in Kamba 12:19 :

‘De zondeval is één van de grootste religieuze geheimenissen. Als we het beest van het oervlees hebben ontmaskerd, zullen we tegelijkertijd het raadsel oplossen van het einde der tijden.’

II Duizen 13:21-22 zegt : En ik zag hen die verslonden waren door roofdieren voor Gods Troon verschijnen, en zij kregen een speer van bot om als koningen te heersen.
De speer van bot, de Vreze des Heeren, is de rib, het oorspronkelijke, zuivere vrouwelijke beginsel, geschonken aan de overwinnaars, hen die zich hebben toegewijd aan de moeder God. Wij moeten in haar opnieuw geboren worden om de rib, het wapen, te ontvangen.

De paradijselijke vrouw is weg. Wat over is gebleven is een door en door aardse vrouw, een karikatuur van haar. We spreken dus over een verloren rib. Vandaar dat het zo belangrijk is om de verloren rib terug te vinden.

II Duizen 20:26 zegt : Adam kwam in de tempel van Zaralahm tot het beestennet, wat grote oerkennis bevatte, in de vorm van drie ribben.

Kamba 12:16-17 zegt : De rijder op het witte beest houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Het is als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen.

In de nieuwe bijbel wordt er gewezen op de slang waar Mozes op wees, en er wordt ook veel gewezen op de vis. Het zijn dieren die hun onderribben nog hebben. De mens heeft door de zondeval de onderribben, de buikribben, en ook de buikgraat, verloren. Alleen zijn hart wordt beschermd, en zijn longen, door de ribben, maar de buik heeft geen ribben.

Het pre-adamitische ras had veel meer ribben dan men vandaag de dag heeft, in de context van de rv-bijbel. Men heeft nu alleen ribben die het hart en de longen beschermen, maar in de oertijd had men ook ribben die de buik beschermden, en dat moet ook wel, want vandaag leeft men in vraatzucht. Er worden vandaag geen grenzen aan de macht van de buik gesteld. Daarom moeten de verloren ribben terugkomen.

De ribben zijn de hekken, de grenzen, van het lichaam, en die heeft de buik niet meer. De verloren ribben staan ook voor het oergeheugen.

Nu is de vraatzucht, genotzucht en de manipulatie van voedsel bij de mensen eindeloos.

Na de zondeval is het beenderstelsel, het skelet, van de mens niet meer hoe het moet wezen. De mens verloor ook zijn beenribben, waardoor zijn wandel steeds meer ontspoorde.

Nu, wij kijken uit naar het beloofde land. Wij mogen geestelijk de verloren ribben ontvangen, de buikribben en de beenribben, als sleutels tot het paradijs. Het paradijs is innerlijk, als een studie proces. In het studie proces mogen we de opgedane kennis ook delen met anderen.

IN HET WOORD UW ENIGE SCHUILPLAATS

Als we bij de witte bron zijn gekomen,

dan gaan er visgraten door ons vlees en door de spieren van het vlees. Het moet geheel leegbloeden. De zonde mag niet in stand gehouden worden. Een overblijfsel van zonde houden zal je tot strik en strop worden. Het is een strijd tegen glinsterstof. We moeten langs de tranenrivieren komen tot de grotten waar de oerhieroglieven zijn, en wij moeten daar zelf ook opgetekend zijn. Of wil je liever in de hall of fame opgenomen worden ? Het is een groot verschil. Leg je leven af aan de tranenrivier, al je aardse status en roem. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Ga niet voor het loon van menselijk vlees, want ze pakken je, en maken je tot slaaf.

We moeten in de mijnen werken om daar opgetekend te worden. Dan wordt je opgetekend in grotschrift, in gratenschrift. Heb hierin je lust, in het oerorakel van de natuur, alleen zo wordt je opgenomen. Verheug je in het goede en in het woord, in de hemelse kennis. Dat is de enige weg. Je mag lust hebben, maar laat het gericht zijn op het hemelse, niet het aardse. Verlustig je in het diepere, laat je schoon wassen door de hemelse wateren, bij de hemelse watervallen van de tranen. Maak je hart vrij. Als je niet gebroken bent en niet doorboort, en niet weent, dan kan je niet gezuiverd worden, want dan zit alles vast. Je moet weten wat geestelijk wenen is, niet het aardse wenen. Het geestelijke wenen is een zuivering, het is niet hetzelfde als rode ogen hebben en letterlijk wenen, maar geestelijk wenen moet je leren. Je moet de grootte van de zonde onder ogen komen, en zo confronteren, er een worsteling mee hebben, met dit grote beest, om het te doorboren. Het moet dus niet bij het besef blijven. Je moet het doorboren. Je moet het uitzuiveren, uithuilen. Het moet weg uit je hart, uit je leven. Je moet het snijden en verdrijven. Daarom is het zo belangrijk om eerst de grootte van de zonde onder ogen te komen, anders weet je niet waar je moet wezen. Daarom zegt het Woord : De hemel is gekomen door tranen en besnijdenis, dus niet slechts met tranen. (Belech 2:39)

Zo ga je in de grotten op zoek naar de werktuigen die je nodig hebt, om zo te gaan tot het beloofde land. De werktuigen zijn je sleutels. Denk niet dat het je komt aanwaaien zonder werk. Denk niet dat je zomaar de werktuigen kunt oppakken. Nee, ze worden bewaakt door beesten van het ego en het vlees. Je moet met ze worstelen en overwinnen. Het is een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Kom tot leven. Ga overwinnen. Ga het Woord overdenken diep opgetekend in de spelonken van het hart, en ga die spelonken diep binnen totdat je bij je beenderen bent aangekomen, je ribben, want daar ligt het oerwoord opgeborgen, de sleutels. Hier gaan graten en botjes door het vlees. Hier wordt het lichaam opnieuw geschapen, je ziel opnieuw verwekt. Dat is wat de wedergeboorte is. Het is geen erfenis. Je moet het zelf behalen. Pinnen door het vlees in de witte bron, waar het verborgen manna is. De witte steen, de oerrib. Dan heb je deel aan de uittocht. Dan wordt je gekerfd in steen, geschilderd op grotwanden. In het Woord uw enige schuilplaats.